

27. Yusuf Sezer

Düzce Millî Eğitim müdürü

1. 1963-1964 öğretim yılı. İstanbul İmam Hatip Okulu'nda üçüncü sınıf öğrencisiyim. İlkokulu da İstanbul'da okumuş olmanın verdiği haytalık var üstümde. Haysiyet divanı seçimi yapılacak, sınıfın en hayta öğrencisi Cemal'i (Arap Cemal) seçiyoruz. Cemal'in haysiyet divanı başkanı olması eşyanın tabiatına aykırı tabii. Bir gün sonra sınıfa yeni gelen bir öğretmen, muhtemelen idareci de olmuştu (Tayyar Hoca), "Derhal seçimi yeniden yapın, başkanı değiştirin" tâlimatını verdi. Mecburen bir başkasını seçtik. Tayyar Altıkulaç, Bekir Topaloğlu, Hayreddin Karaman, Ahmet Kahraman bizim okulumuzu bitirip Yüksek İslâm Enstitüsü'nün ilk mezunları olarak okulumuza atanmışlardı. Mezun olunca ne olacağız acaba? Sorusu böylece cevabını bulmuştu.

2. İmam Hatip Okulu'nun dördüncü sınıfındayız. Bu yeni öğretmenler yüzünden bizler için pabucun fiyatı biraz artmıştı sanki. Son derece idealist, gözlerini budaktan sakınmayan, not verirken kılı kırk yaran bir anlayış. Özellikle Tayyar Hoca Arapça ve Kur'ân-ı Kerim derslerine geliyordu ki rahmetli İsmail Biçer'e de taviz yoktu. Tecvit dersinin nazarî bilgilerinden yapılan yazılı sınavda İsmail Biçer'in dört aldığını hatırlıyorum. O sene bizim bıçkın ekip, hepimiz sınıfta kaldık. Kimimiz sınıf tekrarı yaptık, kimimiz beklemeye kaldık. Dördüncü sınıfta okurken Tayyar hocamızın özellikle beni ayağa kaldırarak, "Ayakkabı giyişinden, saçlarının biçimine kadar bu okula lâyıık olacaksın, unutma!" ikazlarına muhatap olduğumu çok iyi hatırlıyorum. Bu ikazların meslek hayatımda çok işime yaradığını gözlemledim. Dik durmayı, dürüst yaklaşımı da meslekî şahsiyet olarak benimsemeyi bu hocalarımızdan öğrenmiştim. Bir şey daha var ki onu hiç unutmuyorum. Tayyar Bey bize sürekli "siyaset üstü olun" derdi.

3. 1964-1965 öğretim yılı. Ben yatılıyım. Okulun yurdunda işlerin iyi gitmemesinden dolayı gidişata el koymasın için Tayyar Bey göreve çağırılmıştı. Bir akşam mütalaada beni ve dört arkadaşımızı idareye çağırıldı. Biz haytalıkta sözüm ona isim yapmış beş kişiydik ve hepimiz beşinci sınıfta olduğumuz için beşin beşi diye anılıyorduk. Yurt ücretlerimizi geri iade edeceğini söyledi, "Yurdun huzurunu bozuyorsunuz, eğer ben atarsam paranızı iade etmem" dedi. Hepimiz bir daha vukuat işlememeye söz verdik ve de işlemedik. Diğer dört arkadaşımın ismi bende mahfuz, zaten biri de rahmetli oldu.

4. Yıl 1971. Yüksek İslâm Enstitüsü'nde ikinci sınıftayız. Tayyar hocamız Kur'ân-ı Kerim dersimize geldi, öğretim yılı ortasıydı. Bana bir aşr-ı şerif okuttu. "Bu okuyuşunda kimin izi var?" dedi. Ben kendisi de dahil birkaç hocanın ismini söyledim. "Yok" dedi. Teşvikiye Camii imamı iken İmam Hatip Okulu'nda Kur'ân-ı Kerim derslerimize gelen merhum "Hüseyin Küçük'ün senin okuyuşun üzerinde izi var" açıklamasını yaptı. Sene sonunda sınavlara giriyoruz, ben ve dört arkadaşım sınav salonundayız, sırayla hem yüzden hem ezberlerimizi okuyorduk. Bu arada telefona çağırıldılar. Muhtemelen devlet bakanı merhum Mehmet Özgüneş aramış. Diyanet İşleri başkan yardımcılığı görevi için görüşüldüğünü hatırlıyorum. Salondan çıkarken, "Sakin bu notları karıştırmayın" demişti. Ben arkadaşlarımla ikazlarına rağmen notları açtım ama hiçbir şey anlamadım, şifreli işaretlerden başka bir şey yoktu. İncelemeyi bitirmeden hocamız geri döndü ve suçüstü yakalandım. Hocam bir şey demeden ben sordum: "Hocam bu işaretler size mahsus mu?" dedim. Cevap aynen şu oldu: "Bana ve bugüne mahsus!" Anlaşılan her imtihan günü kimsenin anlayamayacağı bu işaretleri değiştirmiş.

5. Tahsilimiz bitti, öğretmenliğe ve idareciliğe başladım. Hem Diyanet İşleri başkanı hem de Din Eğitimi genel müdürü olduğu dönemlerde kendisini ziyaret ettim. 1996'da Kocaeli Millî Eğitim müdürü olduğumda, Kocaeli milletvekilimiz İsmail Kalkandelen ile kendisini mecliste ziyaretimizde, İsmail Bey'e, "Tam adamını bulmuşsunuz, hiç merak etmeyin" demesi beni çok mutlu etmişti. Aradan yıllar geçti, 2003'te Kastamonu'ya (hocanın memleketi) Millî Eğitim müdürü olmamda çok gayreti olmuştu. Bu ilde dört buçuk yıl görev yaptım. Dost meclislerinde beraber olduğumuzda şu sözünü hiç unutmam: "Öğrenciliğinde yaramazlar arasındaydı ama idarecilikte kimse eline su dökemez." Uygulanan bir mahkeme kararından dolayı Kastamonu'dan ayrılırken ise "Memleketime çok hizmet ettin, Allah razı olsun" demesi hâlâ kulaklarımdadır.